Okka By

Tekst: Trygve A. Johansen
Melodi: Solen Skinner

1 Nu vil jeg gledes en liten stund,
med noen minner fra Egersund.
Byen som har meg så helt betatt,
gledet mitt hjerte og meg besatt.
Du har meg næret så skjønt ved bryst,
du meg tilhører i ve og lyst.
Deg vil jeg skjenke de skjønneste ord,
du deiligste sted på jord.

Nei aldri de glemmes,
de minner som byen
har skjenket mitt sinn.
I hjertet de gjemmes,
i hjertet jeg slutte dem inn.

2 Vakker og skjønn som en symfoni,
ligger du der som et trylleri.
Kranset av fjellenes viltre prakt,
skiftende skjønn i naturens makt.
Årstad, Kontrari og Kråkefjell,
Varberg alene litt for seg selv.
Vokter deg kjærlig og gir deg ly,
Du deilige lille by.

3 Stenlagte gater og lave hus,
broen til Damsgård med elvens brus.
Mosbekk hvor rosene dufter skjønt,
parkens allé med dens lindegrønt.
Hauen hvor jeg i min barndomstid,
lekte og sprang i en rus så blid.
Alt det får hjertet til varmt å slå,
vil alltid i minnet stå.

4 Hvitmalt, ærverdig den ligger der,
under de skyggende seljetrær.
Kirken med spiret og klokkers klang,
med orgelbruset og salmesang.
Den har forenet de elskende to,
og den har stedt våre gamle til ro.
Under dens tak har jeg knelet ned,
i søndagens stille fred.

5 Hva var vel byen foruten deg,
evige forgudede Varbergvei.
Kjærlighetsstien en måneskinnsnatt,
bankende hjerter så helt betatt.
Kunne hver busk og hvert kroket tre,
fortelle om alt det de der fikk se.
Kunne romaner i tusenvis,
vært skrevet til deres pris.

6 Og så når tussmørket bryter frem,
senker seg over de mange hjem.
Arbeidets jag er nu stilnet av,
folket tilfreds med hva dagen gav.
Sjernene tindrer fra himlens bro,
over en by som er gått i ro.
Vekterne vokter sin lille by,
til kommende dag vil gry.